

χη, καὶ πρὸ τῶν θείων μυστηρίων ἐξέρχη; φοβήθητι τὸν εἰρηκότα, ὁ κα-
 ταφρονῶν πράγματ', καταφρονηθήσεται ὑπὸ αὐτοῦ. καὶ βασιλεῖ
 μὲν παρρησίως, εἰδὲ ἀπλῶς μετὰ δόξαν ἀνέχη. τῷ δὲ τῶν ἀπάντων δε-
 σπότη παρρησίως ἐχίσαται μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἀλλὰ γελᾷ,
 αὐτὸν πλάκῃς ὀργιζομένον. οὐκ ἐννοεῖς, ὅτι τῶν ἀμαρτημάτων ταύ-
 τη μάλλον μεζόνως παροξύνεις αὐτόν; εἰ γὰρ εἶπω τοὺς ἀμαρτάνον-
 τας, ὡς τοὺς μετὰ πλὴν ἀμαρτίας μὴ συλλογιζόμενος ἀποσπένδεται εἰ-
 θεὸν ὁ Θεός. τί ποιῆεις, ἄνθρωπε; ἐν ἐκκλησίᾳ ἐσὼς κάλλιπ γυναικῶν
 πειραζόμενος; εἰ φερίπης ἔσως ἐνυβρίζων εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ; πρηνεῖόν
 σοι εἶναι δοκεῖ ἡ ἐκκλησία, καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπμοτέρη; ἐν ἀγορᾷ μὲν γὰρ
 δέδοικας, καὶ αἰχμῇ φανυῶν γυναικῶν πειραζόμενος, ἐν δὲ ναῷ
 τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν διαλεγόμενος σοι, καὶ ἀπειλᾷ ὑπὲρ τούτων, ποιῆτων
 κατατολμᾶς κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἀκούεις μὴ ταῦτα ποιεῖν.
 καὶ εἰ φερίπης, εἰδὲ ἐξέσηκας ἐργαστήριον ὀρθονομίας πλὴν καρδίας ἀπο-
 τελῶν, καὶ τὰς ὀφθαλμούς. βέλταν τὰς ποιούτους εἶναι πηρούς, ἢ
 εἰς αὐτὰ κεχρηῆσθαι τὰς ὀφθαλμούς. ἐννόησον, πῶς πλησίον ἔση-
 κας ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ φερικῇ μυσταγωγίᾳ, ἄνθρωπε, μετὰ τίνων μέλ-
 λης καλεῖν τὸν θεόν, μετὰ τῶν χειρῶν, μετὰ τῶν σεραφίμων, καὶ τῶν
 ἄλλων ἐρατίων δυνάμεων. ἀναλόγησά σοι τὰς συγχορευτάς. δε-
 κεῖ σοι τοῦτο εἰς νῆψιν, ὅταν ἐνθυμηθῆς, ὅτι σῶμα περικείμενον, καὶ
 σαρκὶ συμπλεκόμενον, μετὰ τῶν αἰσωμάτων δυνάμεων κατηξιώθη
 ἀνυμνεῖν τὸ κοινὸν δεσπότην ἀπάντων. μὴ πόνησθαι διαλελυμένον πλὴν
 προθυμίαν τῶν ἱερῶν κεινῶν, καὶ μυστικῶν ὕμνων ἐκείνων. μὴ βιω-
 κὲς κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἔχει λογισμοὺς, ἀλλὰ πάντα τὰ γήινα τῆς
 ἀφροσύνης τῆς σῆς ἐκβαλῶν, καὶ πρὸς ἐρατὸν ὅλον ἑαυτὸν μεταθεῖς,
 ὡς αὐτὸν πλησίον ἐσὼς τοῦ θρόνου τῆς δόξης, καὶ μετὰ τῶν σεραφίμων ἱπιά-
 μενον, ἔτω τῷ θεῷ τὸν πανάγιον ὕμνον ἀνάφερε. διὰ γὰρ τοῦτο
 ἐστὶν καλῶς κατὰ τὸν θείας μυσταγωγίας καιρὸν κελύμεθα, ἵνα
 τοὺς χαμαὶ συρομένους λογισμοὺς ἀπορρώσωμεν, ἵνα πλὴν ἐκλυσι τὴν